

El compromís revocat

Cinto Solanellas i Solé, Montagut i Oix

1.Se - re-no de la nit, 10 18
10
27
2.Nit i
3.Un di-
di-aes-tic pen-sant amb la vos-tra a-mor, mi-nyo - nes; nit i di-aes-tic pen
a vaig sa-pi-guer qu(e)era a l'hor-ta to-ta so-la, qu(e)en re-ga-va el seu jar-
sant amb la vos-tra a-mor mi-nyo - nes.
dí, ro-sa-rets i d'al-tres flo-res, ro-se-rets i d'al-tres flo-res.

-Déu vos guard, dolcet amor, me'n voldries dar una rosa?

-Més valdria, jovenet, que en parléssim d'altres coses.

Del que n'hem dit i pensat que en prenguéss(e)m matrimoni.

-No en pot ser, dolcet amor, no en faríem bon negoci.

Jo ja sé de què tu has dit, que no n'era molt bon jove;
no et penséss(e)s tu tampoc ser del món la més ditxosa.

La ventura que tu tens que la roba bé se't posa;
que si'n cas no et fos això, tu del món fores l'escòria.

Ai, noies que festegeu, caseu-(se) quan us demanin,
que quan us voldreu casar els fadrins us faran vores;
que a les flors que no hi ha mel, les abelles no hi adoren.